

Karolinehagen i Kvalvik er blant de tetteste og mest enigmatiske hagene på øya. Her betraktes en taigatrost, oktober 1991. Fra v. Asbjørn Thune, Andreas Gullberg, Bjørn Olav Tveit, Einar Sæter og J. Sebastian L. Ludvøigsen. Foto: Håkon Heggland.

urolige vinder og nedbør til stille og opphold. Under lange perioder med samme værtype har øya en tendens til å tømme seg for fugl, selv om forholdene virker gode. Hvis det blåser kraftig, er det ugunstig å se etter rastende spurvefugl, ikke bare fordi de har en tendens til å forsvinne fra øya under slike forhold, men fordi de gjenværende fuglene gjerne gjemmer seg i de tette og uoversiktlige plantningene i påvente av bedre forhold. Fuglene vil ofte komme ut på steder med le for vinden, så det kan lønne seg å vente på et slikt sted.

Lokalitetene og været

Når vinden kommer fra vestlig sektor, særlig mellom V og SV, er havfuglobservering fra Pedleneset tradisjonelt sett det mest opplagte valget. Der gir Stormhytta ly for regn og skumsprøyt og le for vinden. Her er teleskop på stativ en forutsetning for å få med seg fuglene som trekker på langt hold. Vær imidlertid flittig med håndkikkerten for å få overblikk samt for å fange opp de fuglene som passerer nær land. Er det lite vind og fritt for nedbør, kan det lønne seg å sitte utenfor hytta for maksimalt synsfelt. Helganes på vest kan da være et godt alternativ. Det er også blitt sett en del havfugl fra Jupevikshoien under gode værforhold, inklusive lirer og sabinemåke. Om våren kan klarvær og nordavind, som ikke er kjent for å gi gode

Over: Hagene er et yndet sted for rastende trekkfugler, som sangere, fluesnappere og småtrosser. Som regel får man god oversikt uten å gå inn, og det er viktig å forhøre seg med beboerne eller lokale fuglekikkere om hvor det er akseptert å ferdes. Uansett er det selvsagt viktig å utvise en stor grad av hensyn og skjønn når man invaderer den private sfære på denne måten – selv om det er lett å bli revet med når man har oppdaget en fugl som krever litt ekstra oppmerksomhet. Hagen til Johannes T. Kloving på Hjemmet har vært åsted for mange slike, som øyas første blekbrynsanger. April 2000. Foto: Jan Kåre Ness.

Til h.: Sirabuen er stort sett positive til å få hagen sin undersøkt av fuglafolk, men ikke alle er like gjestfrie som eierne av denne hagen på Skare (skiltet oppsatt omkring 1996). Foto: Jan Kåre Ness.

